

Stanisław Soyka, Sonety Shakespeare (LXXV)

Jesteś dla myśli jak dla życia jadło
Jak słodkie deszcze wiosenne dla ziemi
Toczę o Ciebie walkę tak zajadłą
Jak czasem skąpiec ze skarbami swymi

Dumny posiadacz, którego chwyta lęk
że skarb mu skradnie starość nieuczciwa
więc wtedy sprawa z tobą była skryta
lecz swą uciechę przed światem odkrywa
Tak, tak co dnia

Sytość walczy z głodem
nadmiar z pustką biegną
Sytość walczy z głodem
nadmiar z pustką biegną
Sytość walczy z głodem
nadmiar z pustką biegną
korowodem

Czasem na widok twój jawnie świętują
dla chwilę konań spojrzenia spragnionych
Radości żadnej nie chcę nie znajduję
prócz darowanej lub skradzionej tobie
Tak tak co dnia

Sytość walczy z głodem
nadmiar z pustką biegną
Sytość walczy z głodem
nadmiar z pustką biegną
Sytość walczy z głodem
nadmiar z pustką biegną
korowodem